

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16.10.1992, sp. zn. 11 To 152/92, ECLI:CZ:NS:1992:11.TO.152.1992.1

Číslo: 20/1993

Právní věta: Znak po delší dobu, uvedený v ustanovení § 89 odst. 3 tr.zák. o výdělečnosti, je naplněn, páchá-li pachatel trestnou činnost, již si soustavně opatřuje převážný zdroj příjmů, alespoň po dobu tří měsíců. Při době kratší nelze pro nedostatek tohoto znaku pachatele uznat vinným, že se trestné činnosti dopustil výdělečně, ať již je jí dosažený prospěch jakkoli vysoký.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 16.10.1992

Spisová značka: 11 To 152/92

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výdělečnost

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K odvolání obžalovaného mladistvého J. N. zrušil Nejvyšší soud ČR rozsudek Městského soudu v Praze z 8. listopadu 1991, sp. zn. 2 T 14/91, a znovu jej uznal vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. c) tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. a trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. ve znění zák. č. 557/1991 Sb. a uložil mu za to znovu trest.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze z 8. listopadu 1991, sp. zn. 2 T 14/91, byl mladistvý J. N. mimo jiné uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1, 3, 4 písm. b), c) e) tr. zák. a trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. proto, že:

1. dne 6. února 1990 v dopoledních hodinách za použití předem odcizených klíčů vnikl do bytu poškozené J. S. v Praze 1, Na Florenci 21, kde odcizil barevný televizor zn. ORAVAN v hodnotě 4 000 Kčs, hudební věž v hodnotě 4 500 Kčs, počítač zn. COMMODORE 64-2 s příslušenstvím v hodnotě 4 000 Kčs, dále hodinky, tlačítkový telefon, vysoušeč vlasů, alkoholické nápoje a oděvní součástky, čímž poškozené způsobil celkovou škodu ve výši 18 145 Kčs,
2. v nočních hodinách z 8. na 9. dubna 1990 v Praze 2, náměstí Míru 1, vnikl po lešení a poté

oknem do baru Ludmila objektu Valdek, kde odcizil videopřehrávač zn. TESLA, typ WM 6465, v hodnotě 15 500 Kčs, a dále alkoholické nápoje v hodnotě 2 664 Kčs, čímž způsobil poškozenému podniku Hotely a restaurace v Praze 2 škodu ve výši 18 164 Kčs,

3. v nočních hodinách ze 14. na 15. dubna 1990 vyháčkováním dveří a vylomením vložky zámku FAB vnikl do kanceláří objektu Slovan v Praze 4, Novodvorská, kde odcizil videopřehrávač zn. DAEWOO v hodnotě 10 300 Kčs, barevnou televizi zn. MÁNES, dvě reprobedny a finanční částku 6 100 Kčs na hotovosti, čímž způsobil státnímu podniku Restaurace a jídelny Praha 4 škodu v celkové výši 32 400 Kčs,

4. v nočních hodinách ze 17. na 18. dubna 1990 se vloupal do restaurace Na Borovém v Praze 4, Štúrova 1284 tak, že vypáčil dvoukřídlé dveře a poté odcizil televizor zn. TESLA, videorekordér s dálkovým ovládáním, čtyři videokazety, vše v celkové hodnotě nejméně 18 400 Kčs ke škodě státního podniku Restaurace a jídelny Praha 4, a dále společně s dalším mladistvým:

dne 29. ledna 1990 v dopoledních hodinách vyháčkováním dveří vnikl do bytu poškozené M. K. v Praze 2, Varšavská 26, kde odcizili kazetový přehrávač zn. PHILIPS v hodnotě 1 150 Kčs, radiomagnetofon zn. SHARP v hodnotě 5 800 Kčs, stereopřehrávač v hodnotě 600 Kčs, fotoaparát zn. KONICA v hodnotě 3 000 Kčs, čtyři vysoušeče vlasů v celkové hodnotě 150 Kčs, šest magnetofonových kazet v celkové hodnotě 390 Kčs, dámské hodinky v hodnotě 300 Kčs, dámskou koženou bundu v hodnotě 3 200 Kčs, dámskou riflovou bundu v hodnotě 760 Kčs, pánskou péřovou bundu v hodnotě 1000 Kčs, dále svetry, trička a kosmetiku, vše v celkové hodnotě 26 525 Kčs ke škodě majitelky bytu.

Proti uvedenému rozsudku Městského soudu v Praze podal mladistvý J. N. odvolání, v němž napadal i shora popsany výrok o vině. Poukázal zejména na krátkost doby páchaní trestného činu krádeže, proto v odvolání dovozoval, že závěr soudu prvního stupně o tom, že tento čin byl spáchán výdělečně, je nesprávný.

Nejvyšší soud ČR přezkoumal z podnětu tohoto odvolání podle § 254 odst. 1, 2 tr. ř. správnost, všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž mohl mladistvý podat tento opravný prostředek, a zabýval se přitom i správností řízení, které těmto výrokům předcházelo.

Nejvyšší soud především zjistil, že skutková zjištění týkající se majetkové trestné činnosti mladistvého J. N. jsou správná a byla učiněna v řízení, ve kterém nebyly podstatné vady.

Pokud však jde o právní posouzení zjištěné majetkové trestné činnosti, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že pro krátkost doby páchaní této trestné činnosti nebylo na místě posuzovat ji jako spáchanou výdělečně.

Senát Nejvyššího soudu přitom vyslovuje v této trestní věci svůj právní názor, že z časového hlediska musí být pro naplnění formálních znaků výdělečnosti při splnění ostatních zákonných předpokladů majetková trestná činnost pachatelem páchaná alespoň po dobu tří měsíců. Při době kratší, nelze pro nedostatek tohoto znaku uznat pachatele vinným, že se trestné činnosti dopustil výdělečně, ať již je jí dosažený prospěch jakkoli vysoký.

Z těchto důvodů proto Nejvyšší soud ČR zrušil podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. napadený rozsudek a sám rozhodl podle § 259 odst. 3 tr. ř. na podkladě správně zjištěného stavu věci soudem prvního stupně o vině mladistvého a uložil mu odpovídající trest.